

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1974-1975

7 MEI 1975

WETSVOORSTEL

**tot toekennung van een premie
ter verbetering van de bestaande woningen.**

(Ingediend door de heer Pierret.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het is meer dan ooit noodzakelijk ervoor te waken dat het onroerend patrimonium in landelijke gewesten en meer bepaald in het zuid-oosten van ons land ongeschonden bewaard blijft. De plattelandsgemeenten werden huis na huis door plaatselijke ambachtsslui gebouwd. Zij zijn eenvoudig, maar gezond en het merendeel ervan getuigt van een architectuur die, zonder veel gezochtheid, eenvoud aan schoonheid paart.

Het verschijnsel van de uitwijking heeft vaak een aanzienlijk gedeelte van de bevolking uit de landelijke gemeenten doen afvloeien naar de steden, waar de overbevolking problemen doet rijzen die zo ingewikkeld zijn dat zij soms onoplosbaar zijn geworden.

Tegenwoordig doet zich een verschijnsel in tegengestelde richting voor : bewoners van de stedelijke centra wijken uit naar de randgemeenten en zelfs naar de plattelandsgemeenten rondom de agglomeraties. Dat verschijnsel veroorzaakt een zekere vijandigheid jegens de stad en het is een feit dat jonge plattelandsbewoners die verplicht zijn in de industrieën of in de grote agglomeraties te gaan werken, er de voorkeur aan geven een woning in hun geboortestreek te zoeken en er niet tegen opzien gedurende enkele jaren te pendelen, wat soms een uitputtende onderneming betekent.

Dat pendelen houdt op wanneer de jongen of het meisje in de geboortestreek een behoorlijke betrekking hebben gevonden die met hun verstandelijke of lichamelijke begaafdheden overeenstemt.

De bevolking waardeert dus meer dan ooit de weldaden van het buitenleven en men behoort alles in het werk te stellen opdat de plattelandsstreken en -dorpen de onbetwistbare aantrekkingskracht behouden die zij uitoefenen niet alleen op de personen die uit de streek afkomstig zijn, doch tevens op de bevolking van de stadscentra die gedurende het weekeinde en op de verlofdagen wensen te ge-

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1974-1975

7 MAI 1975

PROPOSITION DE LOI

**tendant à octroyer une prime
à l'amélioration des logements existants.**

(Déposée par M. Pierret.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Il est plus que jamais nécessaire de veiller au respect de l'intégrité du patrimoine immobilier des régions rurales et plus particulièrement dans le sud-est du pays. Les villages ruraux ont été construits, maison après maison, par des artisans locaux. Celles-ci sont simples mais saines; la plupart d'entre elles sont inspirées d'une architecture sans grande recherche, mais qui allie la simplicité et la beauté.

Le phénomène de migration a vidé fréquemment les villages ruraux d'une partie importante de leur population au bénéfice des villes où le surpeuplement a posé des problèmes tellement complexes qu'ils sont devenus parfois insolubles.

Un phénomène inverse se présente aujourd'hui, à savoir la désertion du centre des villes au profit de la périphérie et même des campagnes environnant les grandes agglomérations. Ce phénomène évoque un sentiment d'hostilité envers la ville et des jeunes ruraux, obligés de travailler dans les centres industriels ou dans des grandes agglomérations, cherchent à se loger dans leur région d'origine et préfèrent accomplir des navettes parfois fort épisantes durant quelques années.

Ces navettes se terminent au moment où le jeune garçon ou la jeune fille trouvent dans leur région d'origine un emploi correspondant à leurs capacités intellectuelles ou physiques.

La population apprécie donc plus que jamais les bienfaits de la vie à la campagne et il importe de mettre tout en œuvre pour que les régions rurales et les villages ruraux par excellence, maintiennent l'attrait indiscutable qu'ils exercent non seulement sur les personnes qui en sont originaires, mais également sur la population des centres urbains qui, durant le week-end et les jours de congé, cher-

nieten van de gezonde levensstijl die men in de vrije natuur kan beoefenen.

Het onroerende bezit van onze landelijke gewesten en dorpen moet ongeschonden blijven en, willen wij ons erfdeel bewaren of herstellen, dan is het absoluut noodzakelijk een breed opgezette actie te gaan voeren.

Men constateert evenwel dat de dorpscentra vaak bewoond worden door bejaarde personen die aan het onderhoud of aan de verbetering van hun woning geen buiten gewone zorgen besteden. De jonge gezinnen moeten in de gelegenheid gesteld worden om morgen die in verval verkerende woningen aan te kopen, die zij dan in hun oorspronkelijke bouwtrant kunnen herstellen.

In talrijke dorpen in het Gaume-gebied werd bijvoorbeeld vastgesteld dat de nieuwe gebouwen helemaal aan de rand van de gemeenten worden opgetrokken, waardoor de dorpskern minder druk wordt en de bewoners uiteraard van elkander gaan vervreemden.

De restauratie van het onroerende bezit in ieder van onze plattelandsgemeenten zal dus tot gelukkig gevolg hebben dat de bewoners weer dichter naast elkaar gaan leven, wat dan weer in een evenwichtige ontwikkeling van het gemeenschapsleven kan resulteren.

Er moet dan ook een ernstige krachtsinspanning worden geleverd door het toekennen van aangepaste premies ten einde het mogelijk te maken al die oude woningen te verbeteren die doorgaans ouderwets noch ongezond, doch oud zonder meer zijn.

De motieven die de auteurs van het voorstel bezield hebben, worden hieronder uiteengezet.

I. — Familiale redenen.

Elke Belg is van nature uit kandidaat-eigenaar van een woning. Zodra hij gehuwd is, denkt hij eraan zijn woning te kopen of te bouwen. Hij voert dat plan uit naargelang van zijn financiële mogelijkheden en van de huidige samenstelling van zijn gezin. Dat gezin vergroot naderhand.

De woning wordt weldra te klein of zelfs ongeschikt voor bewoning. Het gezinshoofd moet dan de nodige veranderingswerken doen uitvoeren om het woonvolume te vergroten. De toekenning van een premie zal voor hem op dat ogenblik een doeltreffende financiële hulp betekenen.

In andere gevallen zal deze premie voor de verbetering van de woning de betrokken ertoe aanzetten zijn gezin en zichzelf te huisvesten in een toestand van comfort waarop zij terecht aanspraak mogen maken.

II. — Economische redenen.

België telt zeer veel niet aangepaste woningen (in Wallonië alleen reeds 200 000), waarvan de algemene infrastructuur evenwel in goede staat verkeert.

Voor die categorie van woningen moet echter een waakzaam beleid gevoerd worden ten einde ze aan te passen aan de moderne eisen inzake comfort en uitrusting.

Die woningen zijn ook gekenmerkt door hun stevigheid. Alle verhoudingen in acht genomen waren de arbeidskrachten vroeger veel minder duur dan nu. Er werd in de eerste plaats naar gestreefd een stevige woning te bouwen en zelfs te zorgen voor een sterk doorgedreven isolatie.

III. — Esthetische en architecturale redenen.

Wegens het gebrek aan vervoermiddelen voor lange afstanden was de bevolking vroeger verplicht de ter plaatse vorhanden zijnde materialen als grondstof te gebruiken.

chent à bénéficier des conditions de vie saine que l'on retrouve à la campagne.

Le patrimoine immobilier des régions rurales et de nos villages doit être préservé et une action d'envergure est absolument nécessaire, si nous voulons conserver ou restaurer le patrimoine qui nous a été légué.

Toutefois, il y a lieu de constater que le centre des villages est souvent occupé par des personnes âgées qui n'apportent plus aucun soin particulier à l'entretien ou à l'amélioration de leur habitation. Il importe de permettre aux jeunes foyers de pouvoir acquérir demain ces immeubles qui se dégradent, afin de les transformer tout en maintenant leur architecture d'origine.

Dans de nombreux villages gaumais, par exemple, il a été constaté que les constructions récentes se situent à la périphérie des localités, privant ainsi le centre de toute animation particulière et, par la force des choses, éloignant les habitants les uns des autres.

La restauration du patrimoine immobilier en chacun de nos villages ruraux aura donc comme heureuse conséquence de rapprocher les habitants entre eux et de permettre ainsi le développement harmonieux d'une vie communautaire.

C'est pourquoi, un effort important devrait être accompli, par l'octroi de primes appropriées, en vue de permettre l'amélioration de tous les logements anciens qui, le plus souvent, ne sont ni désuets ni insalubres, mais tout simplement vétustes.

Les raisons qui ont inspiré les auteurs de la proposition sont reprises ci-après.

I. — Raisons familiales.

Le citoyen belge est, par nature, candidat à la propriété d'une habitation. Aussi, dès le mariage, il envisage de l'acheter ou de la construire. Il réalise cette opération en fonction de ses moyens financiers et de la composition actuelle de sa famille. Celle-ci s'agrandit par la suite.

L'immeuble devient alors exigu, voire même insalubre. Le père de famille doit alors procéder aux agrandissements nécessaires du volume habitable. L'octroi d'une prime à cette occasion aidera financièrement l'intéressé d'une manière efficace.

Dans d'autres cas, cette prime à l'amélioration stimulera le désir de l'individu de placer sa famille et lui-même dans des conditions de confort qu'ils sont en droit de revendiquer.

II. — Raisons d'ordre économique.

Il existe en Belgique un parc de logements inadaptés très important (200 000 maisons uniquement pour la Wallonie) mais disposant d'une infrastructure générale en bon état.

Il y a lieu de mener vis-à-vis de cette catégorie de logements une politique vigilante en vue de les adapter aux conditions modernes de confort et d'équipement.

Cet habitat existant se caractérise aussi par sa solidité. Autrefois, la main-d'œuvre coûtait, toute proportion gardée, beaucoup moins chère qu'aujourd'hui. La recherche de la solidité, voire même d'une isolation très poussée en matière de construction, était la préoccupation essentielle.

III. — Raisons d'ordre esthétique et architectural.

Autrefois, l'absence de moyens de transport à grande distance obligeait la population à employer comme matière première les matériaux locaux. Ceux-ci constituent avec

Vandaar het evenwicht evenals de soberheid in de vorm en de verhoudingen die de voornaamste reden zijn van het fraaie uitzicht van de landelijke gemeenten, die door heel wat stadsbewoners benijd worden.

De esthetische en architecturale originaliteit van de oude woningen evenals hun structurele kwaliteiten komen in onze nieuwe constructies niet meer aan bod.

De gebruikte materialen en de arbeidskrachten die voor de bouw nodig zijn vergen een zó grote investering dat slechts een heel klein gedeelte van de bevolking ze nog aankan.

Nu allerlei verenigingen opgericht worden ten einde het erfdeel van onze voorouders, voornamelijk dan inzake constructie, te beschermen, moeten die conservatoire activiteiten geconcretiseerd worden. De toekeuring van een premie voor de verbetering van de woningen zal ongetwijfeld een doeltreffend middel zijn.

IV. — Problemen in verband met de ruimtelijke ordening.

Momenteel wordt alles in het werk gesteld om de beschikbare gronden zo rationeel mogelijk te gebruiken. In dat verband dient men er in de eerste plaats voor te zorgen dat de bestaande woningen optimaal gebruikt worden, hetgeen op het gebied van de huisvesting een eerste oplossing betekent voor de problemen op het stuk van de ruimtelijke ordening. De uitbreiding van ons onroerend patrimonium met inachtneming van de nog niet gedekte behoeften zal de volgende stap zijn.

Het gezond verstand en de logica willen dat de mens bij al wat hij onderneemt eerst profijt tracht te trekken uit wat reeds bestaat.

V. — Problemen van het platteland.

Dit wetsvoorstel is vooral in landelijke streken van enorm belang voor de landbouwers wier woning doorgaans oud en onaangepast is, al valt op de structuur ervan niets aan te merken. De landbouwer, die vaak de bijgebouwen van zijn hoeve vernieuwd heeft, begint nu ernstig aan de verbetering van zijn woning te denken. Ook hier komt een verbeteringspremie te gelegener tijd.

De Minister van Waalse Aangelegenheden en van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting heeft op 22 februari te Wellin verklaard dat « het nieuwe beleid inzake sociale huisvesting in Wallonië wezenlijk moet bijdragen tot de maatschappelijke en economische ontwikkeling van het Zuidoosten van het land. »

Hij besloot met de volgende woorden :

« De ontsluiting van de landelijke gewesten is thans in een beslissend stadium getreden. Bij die ontwikkeling was men tot nog toe de mening toegedaan als zou die ontwikkeling een afdruk van de stedelijke ontwikkeling moeten zijn. De verantwoordelijke instanties van het platteland zijn zich tegenwoordig meer en meer bewust van de noodzaakelijkheid van een eigen ontwikkelingsconcept waarvan zij zelf de leiding en de controle op zich wensen te nemen.

Dat ontwikkelingsconcept gaat uit van de idee dat de rijkdom en de waarde van een landelijk gewest gelegen zijn in het eigen karakter daarvan als ruimte die verschilt van de stedelijke ruimte, in die zin dat het platteland andere natuurlijke eigenschappen heeft, terwijl ruimtelijke organisatie, gemeenschappelijke uitrusting en economische bedrijvigheid er andere vormen aannemen.

Het springt dan ook al dadelijk in het oog dat de sociale huisvesting in dat verband de rol van een motor dient te spelen, een rol die tot nieuwe verantwoordelijkheden moet

l'équilibre, la sobriété dans les formes et les proportions, les raisons essentielles de la beauté des villages ruraux envies par beaucoup de citadins.

L'originalité esthétique et architecturale des immeubles anciens ainsi que leurs qualités structurales ne seront plus atteints dans le cadre des nouvelles constructions.

Les matériaux mis en œuvre et la main-d'œuvre qu'ils requièrent nécessiteraient un investissement tel qu'il ne serait à la mesure que d'une petite proportion de la population.

A l'heure où des associations de tout genre se constituent en vue de protéger l'héritage de nos ancêtres, spécialement en matière de construction, il y a lieu de concrétiser des activités conservatoires. La prime à l'amélioration des logements sera certainement un moyen efficace.

IV. — Les problèmes d'aménagement du territoire.

Actuellement, tous les moyens sont mis en œuvre pour promouvoir une occupation du sol aussi rationnelle que possible. En la matière, il y a lieu de veiller d'abord à un emploi optimum de l'habitat existant qui constitue, dans le domaine du logement, la première solution aux problèmes d'aménagement de l'espace. Ce parc immobilier sera ensuite agrandi en fonction des besoins restant à couvrir.

Le bon sens et la logique veulent que, dans toute entreprise, l'homme cherche d'abord à tirer parti au maximum de ce qui existe.

V. — Le problème des régions rurales.

En région rurale, cette proposition de loi revêt une importance capitale notamment pour les agriculteurs dont le logement est généralement vétuste, inadapté mais de bonne structure. L'agriculteur qui a souvent renouvelé ses dépendances agricoles, envisage à présent d'améliorer son habitat. Ici encore, une prime à l'amélioration arrive à son heure.

Le Ministre des Affaires wallonnes et de l'Aménagement du Territoire et du Logement ne déclarait-il pas lui-même le 22 février 1975, à Wellin que « la nouvelle politique wallonne du logement social constitue un élément essentiel du développement social et économique des régions du sud-est du pays ».

Il concluait en ces termes :

« Nous sommes en train de vivre un moment crucial dans le développement des régions rurales. Celui-ci, jusqu'ici, a été trop souvent pensé sous forme d'un décalque du développement urbain. Mais, on assiste aujourd'hui à une prise de conscience par les responsables des régions rurales, eux-mêmes, de la nécessité d'une conception du développement qui leur soit propre et dont ils entendent assumer eux-mêmes, le contrôle et la conduite.

Cette conception du développement repose sur l'idée que ce qui fait la richesse et la valeur d'une région rurale, c'est sa spécificité comme espace différent de l'espace urbain, présentant d'autres caractéristiques physiques, d'autres formes d'organisation spatiale et d'équipement communautaire, d'autres types d'activité économique.

Dans cet ordre d'idées, on voit immédiatement que le logement social devrait jouer un rôle moteur en prenant en charge des responsabilités nouvelles, par exemple, dans la

worden uitgebreid, met name op het stuk van de vernieuwing van de landelijke woongelegenheid, de bevordering van de woningbouw en de infrastructuur in de landbouwzones, alsmede inzake de oprichting van onthaalcentra in het raam van het toeristisch beleid en met name van het toerisme met sociale inslag. »

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Aan elke persoon die de aanvraag ertoe indient en die verplicht is het aantal bewoonbare plaatsen te verhogen, de staat van bewoonbaarheid te verbeteren of de enige woning die hij bezit functioneel aan te passen, kan een premie worden toegekend, genaamd premie ter verbetering van de woningen.

Art. 2.

In de zin van deze wet dient verstaan te worden onder :

— subsidieerbare werken : de werken die betrekking hebben op de verhoging van het aantal bewoonbare plaatsen, op de hygiëne, de gezondmaking of de functionele aanpassing van de woning, met uitsluiting van alle werken die luxe of speculatie op het oog hebben. De uitrusting van een badkamer wordt tot een beloop van maximum 25 000 F in aanmerking genomen;

— inkomen van de aanvrager : het samengevoegde belastbare inkomen van de aanvrager en van de personen die met hem samenwonen;

— kind ten laste : het kind waarvoor op het ogenblik van de aanvraag van de premie kinderbijslag of wezengeld aan de aanvrager of diens echtgenote wordt verleend, en het kind waarvoor de aanvrager of diens echtgenoot geen dergelijke bijslag ontvangen, maar dat door de Minister onder wie de huisvesting ressorteert aanvaard wordt als werkelijk te hunnen laste indien zij het bewijs daarvan leveren.

Voor de vaststelling van het aantal kinderen ten laste wordt het kind dat voor ten minste 66 % fysisch of mentaal gehandicapt is ingevolge een of meerdere aandoeningen, voor twee kinderen aangerekend.

Bovendien wordt de aanvrager die zelf in dezelfde mate gehandicapt is, beschouwd als hebbende een kind ten laste. Deze bepaling geldt onder dezelfde voorwaarden eveneens voor de echtgenoot van de aanvrager (koninklijk besluit van 27 juli 1973).

Art. 3.

Gedurende het voorlaatste jaar vóór het jaar waarin de premie werd aangevraagd, mag de aanvrager geen netto-inkomen hebben ontvangen waarvan het bedrag 230 000 F overschrijdt.

De aanvrager levert door de overlegging van zijn aanslagenbiljet van de dienst der belastingen of door om het even welk ander middel het bewijs dat hij aan de voorwaarden betreffende het inkomen voldoet.

rénovation de l'habitat rural, la promotion des logements et d'équipements pour le monde agricole, la construction de logements d'accueils dans le cadre de la politique touristique, spécialement en matière de tourisme social. »

H. PIERRET.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

A toute personne qui en fait la demande et qui se trouve dans la nécessité soit d'augmenter le nombre de pièces habitables, soit d'améliorer l'état d'habitabilité, soit de rendre fonctionnellement adaptée l'unique maison qu'elle possède, il peut être alloué une prime dite : prime à l'amélioration des logements.

Art. 2.

Au sens de la présente loi, il faut entendre par :

— travaux subsidiables : les travaux se rapportant à l'augmentation du nombre de pièces habitables, à l'hygiène, à l'assainissement ou à l'adaptation fonctionnelle de l'habitation, à l'exclusion de tous travaux revêtant un caractère de luxe ou de spéculation. L'équipement d'une salle de bain est prise en considération à concurrence de 25 000 F maximum;

— revenu du demandeur : les revenus imposables cumulés du demandeur et des personnes cohabitant avec lui;

— enfant à charge : celui pour lequel des allocations familiales ou d'orphelinat sont attribuées au demandeur ou à son conjoint à la date de la demande de la prime, ainsi que l'enfant pour lequel le demandeur ou son conjoint ne sont pas attributaires de telles allocations, mais que le Ministre ayant le logement dans ses attributions estime être effectivement à leur charge, s'ils en apportent la preuve.

Pour la détermination du nombre d'enfants à charge, est compté pour deux enfants, celui qui est atteint à 66 % au moins d'une insuffisance ou d'une diminution de capacité physique ou mentale du chef d'une ou de plusieurs affections.

En outre, est considéré comme ayant un enfant à charge, le demandeur atteint au même degré d'une telle insuffisance ou diminution de capacité. Cette disposition est également applicable dans les mêmes conditions au conjoint du demandeur (arrêté royal du 27 juillet 1973).

Art. 3.

Le demandeur ne peut avoir bénéficié au cours de l'avant-dernière année précédant celle de la demande de la prime, de revenus nets dont le montant excède 230 000 F.

Le demandeur apporte par la transmission de son avertissement-extrait de rôle du service des contributions ou par tout autre moyen, la preuve qu'il satisfait à la condition des revenus.

Het hierboven vermelde bedrag van 230 000 F wordt verhoogd met 15 000 F per kind dat op de datum van de aanvraag van de premie ten laste is.

Art. 4.

Het bedrag van de premie wordt berekend op grond van de kostprijs van de subsidieerbare werken, met dien verstande dat de totaalwaarde van deze laatste 600 000 F niet mag overtreffen, volgens de onderstaande schaal :

	1 ^{ste} tranche : 400 000	2 ^{de} tranche : 200 000
0 — alleenstaande	10 %	4 %
A — gezin met 0 of 1 kind ten laste	12 %	6 %
B — gezin met 2 of 3 kinderen ten laste	15 %	10 %
C — gezin met 4 of 5 kinderen ten laste	18 %	14 %
D — gezin met 6 of meer kinderen ten laste	20 %	16 %

Met de aanvragen betreffende werken van minder dan 75 000 F wordt geen rekening gehouden.

De premie wordt aan de aanvrager uitbetaald naarmate de werken worden uitgevoerd.

Art. 5.

De op het daartoe bestemde formulier gestelde aanvraag wordt door de aanvrager aangetekend verzonden naar het bestuur van de huisvesting.

Bij dit formulier dienen te worden gevoegd :

1° een uittreksel uit het bevolkingsregister met vermelding van de volledige identiteit van alle personen die deel uitmaken van het gezin van de aanvrager;

2° de plannen en beschrijvende bestekken van de ontworpen werken.

Art. 6.

De werken waarvoor een toelage kan worden verleend mogen niet worden aangevat vóór het bezoek van de gemachtigde van de Minister tot wiens bevoegdheid de huisvesting behoort.

Art. 7.

Het bestuur van de huisvesting is belast met de goedkeuring van de aard van de werken en spreekt zich dien tengevolge uit over de ontvankelijkheid van de aanvraag op voorstel van het Provinciaal Comité voor de huisvesting. De inspecteur voor de huisvesting kan eisen dat in de werken sommige wijzigingen worden aangebracht met het oog op de hygiëne en de gezondheid.

Art. 8.

Onverminderd de bepalingen van het Strafwetboek of gerechtelijke vervolgingen, is hij die de premie heeft ontvangen ertoe gehouden aan de Staat de premie of de gedeelten van een premie die hem werden uitgekeerd terug te betalen, vermeerderd met een interest van 6 % per jaar, wanneer hij een onjuiste of onvolledige verklaring heeft afgelegd met het oog op het verkrijgen van het bij deze wet toegekende voordeel.

Le montant de 230 000 F cité ci-avant est majoré de 15 000 F par enfant à charge à la date de la demande de la prime.

Art. 4.

Le montant de la prime est calculé en se basant sur le coût des travaux subsidiables, étant entendu que la valeur totale de ceux-ci ne pourra dépasser 600 000 F, suivant le barème ci-après :

	1 ^{re} tranche : 400 000	2 ^e tranche : 200 000
0 — personne vivant seule	10 %	4 %
A — ménage comptant 0-1 enfant à charge	12 %	6 %
B — ménage comptant 2-3 enfants à charge	15 %	10 %
C — ménage comptant 4-5 enfants à charge	18 %	14 %
D — ménage comptant 6 enfants à charge et plus	20 %	16 %

Les demandes se rapportant à des travaux de moins de 75 000 F ne seront pas prises en considération.

La prime sera liquidée au demandeur au fur et à mesure de l'exécution des travaux.

Art. 5.

La demande rédigée sur le formulaire *ad hoc* est introduite sous pli recommandé par le demandeur auprès de l'administration du logement.

A ce formulaire doivent être joints :

1° un extrait du registre de la population portant l'identité complète de toutes les personnes qui font partie du ménage du demandeur;

2° les plans et devis descriptifs des travaux projetés.

Art. 6.

Les travaux pour lesquels un subside peut être octroyé ne peuvent être entamés avant la visite du délégué du Ministre ayant le logement dans ses attributions.

Art. 7.

L'administration du logement approuvera la nature des travaux et statuera en conséquence sur la recevabilité des demandes, sur roosition du Comité provincial du logement. L'inspecteur du logement pourra exiger certaines modifications de travaux dans un but d'hygiène et de salubrité.

Art. 8.

Sans préjudice des dispositions du Code pénal ou de poursuites judiciaires, le bénéficiaire est tenu de rembourser à l'Etat la prime ou les fractions de prime qui lui ont été payées ainsi que les intérêts à 6 % l'an, lorsqu'il fait une déclaration inexacte ou incomplète en vue d'obtenir les avantages conférés par la présente loi.

Evenzo wordt de terugbetaling van de premie, vermeerderd met een interest van 6 %, onmiddellijk gevorderd van elke persoon die de premie heeft ontvangen en zijn woonst vervreemd heeft binnen twee jaar na de toekenning van de premie.

De Minister tot wiens bevoegdheid de huisvesting behoort, mag op behoorlijk gemotiveerd advies van de administratie geheel of gedeeltelijk afzien van de terugvordering van de premie of van de gedeelten van de premie en van de interesses die erop betrekking hebben.

Art. 9.

Deze wet is van toepassing op de na 1 juli 1975 ingediende aanvragen.

18 maart 1975.

De même, le remboursement de la prime augmentée des intérêts à 6 % l'an sera immédiatement exigé de tout bénéficiaire qui aura aliéné son habitation dans les deux ans à dater de l'attribution de la prime.

Le Ministre ayant le logement dans ses attributions peut renoncer en tout ou en partie au recouvrement de la prime ou des fractions de prime et des intérêts y afférents, sur rapport dûment motivé de l'administration.

Art. 9.

La présente loi est applicable aux demandes introduites après le 1er juillet 1975.

18 mars 1975.

H. PIERRET,
A. MAGNEE,
M. PLASMAN,
V. BARBEAUX,
G. SCHYNS,
A. DUCOBU.
